

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **T. R.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti výroku I. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2019, č. j. 3 Af 21/2019 - 77,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 3. 7. 2019 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“).

[2] Tímto usnesením městský soud podle § 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl žalobu stěžovatelky proti celkem 6 rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 2. 2019, č. j. 5807/19/5300-22442-706033, č. j. 5577/19/5300-22442-706033, č. j. 5896/19/5300-22442-706033, č. j. 5913/19/5300-22442-706033, č. j. 5489/19/5300-22442-706033 a ze dne 8. 4. 2019, č. j. 13291/19/5300-22442-706033, a proti celkem 3 rozhodnutím Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 19. 2. 2019, č. j. 1267472/19/2006-52523-110517, ze dne 22. 3. 2019, č. j. 2068299/19/2006-52523-110517 a ze dne 4. 4. 2019, č. j. 2069276/19/2006-52523-110517, z důvodu, že všechna tato rozhodnutí se nijak nedotýkají právní sféry stěžovatelky, ale toliko druhého žalobce – Bc. L. R.; účastníkem správních řízení, v nichž byla vydána napadená rozhodnutí, byl totiž pouze Bc. L. R., nikoli však žalobkyně, a proto vůči ní městský soud žalobu odmítl – výrok I. napadeného usnesení.

[3] Ostatními výroky napadeného usnesení (II. až IV.) městský soud zamítl žádost Bc. R. o osvobození od soudních poplatků i jeho návrh na ustanovení zástupce a vyzval jej k zaplacení soudního poplatku za podání žaloby. Pro úplnost je nutno dodat, že proti těmto výrokům napadeného usnesení městského soudu se Bc. R. brání kasační stížností, přičemž jeho věc je u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. 5 As 213/2019.

[4] Současně s kasační stížností stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků a podala návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 27. 8. 2019, č. j. 5 Afs 214/2019 - 15, tak, že zamítl žádost o osvobození od soudních poplatků (výrok I.), jakož i návrh na ustanovení zástupce (výrok II.), neboť kasační stížnost stěžovatelky je zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Proto stěžovatelku zároveň výrokem III. vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení zaplatila soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši 5000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o „soudních poplatcích“), a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona]. Výrokem IV. ji pak vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení uvedeného usnesení doložila povinné zastoupení advokátem, respektive prokázala, že sama má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovatelce doručeno do datové schránky dne 5. 9. 2019; lhůta k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci advokáta tak uplynula dne 20. 9. 2019. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost neuhradila a plnou moc advokáta nepředložila.

[6] Dne 19. 9. 2019 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání označené jako námítka, v němž stěžovatelka opětovně požádala o osvobození od soudních poplatků a navrhla ustanovení zástupce z řad advokátů. Z ustálené judikatury vyplývá, že o žádosti o osvobození od soudních poplatků musí soud sice v zásadě rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má však své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je proto povinen soud rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 - 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 - 12 nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 - 32, či nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, publ. pod č. 10/56 SbNU 99, bod 17). To však není stěžovatelčin případ.

[7] Předmětné podání doručené dne 19. 9. 2019 totiž nepřináší žádné nové skutečnosti týkající se poměrů stěžovatelky či závěru soudu o zjevné bezúspěšnosti její kasační stížnosti. Stěžovatelka fakticky pouze zopakovala svá dřívější tvrzení, s nimiž se zdejší soud vypořádal již v usnesení ze dne 27. 8. 2019, č. j. 5 Afs 214/2019 - 15, jímž zamítl její původní žádost, resp. návrh. Pokud jde o námítku, že stěžovatelka nebyla v citovaném usnesení poučena o možnosti požádat o osvobození od soudních poplatků v případě nemajetnosti, nutno zdůraznit, že v situaci, kdy zdejší soud tímto usnesením zamítl její původní žádost o osvobození od soudních poplatků, z povahy věci ji nepoučoval o možnosti požádat o přiznání takového osvobození.

pokračování

[8] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě nezaplatila soudní poplatek za podání kasační stížnosti, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[9] Závěrem Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatelka neodstranila ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byla vyzvána, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale podle § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy (viz např. usnesení zdejšího soudu ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 129/2017 - 35).

[10] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu